ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

9. února 2006 *

Ve spojených věcech C-23/04 až C-25/04,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podané rozhodnutími Dioikitiko Protodikeio Athinon (Řecko) ze dne 30. září 2003, došlými Soudnímu dvoru dne 26. ledna 2004, v řízeních

Sfakianakis AEVE

proti

Elliniko Dimosio,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), P. Kūris a G. Arestis, soudci,

* Jednací jazyk: řečtina.

generální advokát: P. Léger,
vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 8. září 2005,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Sfakianakis AEVE S. Maratosem a G. Katrinakisem, dikigori,

— za řeckou vládu M. Apessosem a I. Bakopoulosem, jakož i M. Tassopoulou, poté těmito dvěma posledně uvedenými a S. Spyropoulosem, jako zmocněnci,

— za maďarskou vládu A. Müller a T. Számadóem, jako zmocněnci,

— za Komisi Evropských společenství X. Lewisem a M. Konstantinidisem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. října 2005,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, uzavřené a schválené rozhodnutím Rady a Komise ze dne 13. prosince 1993 (Úř. věst. L 347, s. 1, dále jen „dohoda o přidružení"), a konkrétněji čl. 31 odst. 2 a článku 32 protokolu č. 4 k této dohodě, ve znění rozhodnutí Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně č. 3/96 ze dne 28. prosince 1996 (Úř. věst. 1997, L 92, s. 1, dále jen „protokol"), jakož i čl. 220 odst. 2 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307; dále jen „celní kodex Společenství").

2 Tyto žádosti byly podány v rámci sporu mezi Sfakianakis AEVE (dále jen „Sfakianakis") a Elliniko Dimosio (Řecký stát) ve věci dodatečného zdanění stanoveného v návaznosti na kontrolu původu zboží po propuštění vozidel dovezených uvedenou společností do Řecka.

Právní rámec Společenství

3 Článek 16 odst. 1 protokolu stanoví:

„Dohoda se uplatní na výrobky původem ze Společenství při dovozu do Maďarska, stejně jako na výrobky původem z Maďarska při dovozu do Společenství na základě předložení:

a) buď průvodního osvědčení EUR.1 [...];

[...]“ *(neoficiální překlad)*

4 Podle článku 17 uvedeného protokolu:

„1. Celní orgány vývozní země vydají na písemnou žádost podanou vývozcem nebo na jeho odpovědnost jeho zmocněným zástupcem průvodní osvědčení EUR.1.

[...]

5. Celní orgány vydávající osvědčení EUR.1 přijmou veškerá opatření nezbytná ke kontrole původního charakteru výrobků a k ověření, zda jsou splněny veškeré další podmínky stanovené tímto protokolem. K tomuto účelu jsou oprávněny vyžadovat veškeré doklady a provádět jakékoli šetření v účetnictví vývozce nebo jakoukoli jinou kontrolu, kterou považují za užitečnou.

[...]“ *(neoficiální překlad)*

5 Článek 31 odst. 2 téhož protokolu stanoví:

„Za účelem zajištění správného provádění tohoto protokolu si Společenství a Maďarsko poskytují vzájemnou pomoc prostřednictvím příslušných celních správ při kontrole pravosti průvodních osvědčení EUR.1 nebo prohlášení na faktuře a při kontrole přesnosti údajů uvedených v těchto dokumentech." (*neoficiální překlad*)

6 Mimoto článek 32 protokolu stanoví:

„1. Kontrola důkazů původu po propuštění zboží se provádí namátkově nebo kdykoliv mají celní orgány dovozní země důvodné pochybnosti o pravosti těchto dokumentů, o původu výrobků v nich uvedených nebo o splnění jiných podmínek tohoto protokolu.

[...]

3. Kontrola je prováděna celními orgány vývozní země. Za tímto účelem jsou celní orgány oprávněny vyžadovat veškeré důkazy a provádět jakoukoli kontrolu účtů vývozce nebo jinou kontrolu, kterou považují za užitečnou.

4. Rozhodnou-li celní orgány dovozní země pozastavit uplatnění preferenčního zacházení s dotyčným výrobkem až do závěrů kontroly, umožní dovozci nakládat se zbožím s výhradou zajišťovacích opatření, která pokládají za nezbytná.

5. Celní orgány žádající o kontrolu jsou informovány o jejích výsledcích co nejdříve. Z výsledků musí být zřejmé, zda jsou dokumenty pravé, zda je možno dotyčné výrobky považovat za výrobky původem ze Společenství [nebo] Maďarska [...] a zda jsou splněny ostatní podmínky tohoto protokolu.

6. V případě důvodných pochybností a neobdrží-li odpověď ke dni uplynutí lhůty deseti měsíců po datu žádosti o kontrolu nebo neobsahuje-li odpověď dostatečné informace pro určení pravosti dotčeného dokumentu nebo skutečného původu výrobků, nepřiznají celní orgány, které žádají o kontrolu, nárok na preference, s výjimkou případu výjimečných okolností." *(neoficiální překlad)*

7 Podle článku 33 uvedeného protokolu:

„Spory, které vyvstanou při kontrolách podle článku 32 a které nebude možno vyřešit mezi celními orgány žádajícími o kontrolu a celními orgány zodpovědnými za její provedení, nebo které vznášejí otázku výkladu tohoto protokolu, budou předloženy Výboru pro přidružení.

[...]" *(neoficiální překlad)*

8 Článek 220 odst. 2 celního kodexu Společenství zní následovně:

„S výjimkou případů uvedených v čl. 217 odst. 1 druhém a třetím pododstavci se dodatečné zaúčtování neprovede, pokud:

[...]

b) částka cla dlužného ze zákona nebyla zaúčtována následkem chyby ze strany celních orgánů, kterou nemohla osoba povinná zaplatit clo přiměřeným způsobem zjistit, a pokud tato osoba jednala v dobré víře a dodržela všechna ustanovení platných předpisů týkající se celního prohlášení;

[...]"

Spor v původním řízení a předběžné otázky

9 V roce 1995 dovezla Sfakianakis, výhradní zástupce výrobce japonských automobilů Suzuki Motor Corporation pro Řecko, do Maďarska určitý počet vozidel značky Suzuki. Tyto dovozy byly uskutečněny v rámci preferenčního celního režimu zavedeného dohodou o přidružení (dále jen „preferenční režim") na základě předložení průvodních osvědčení EUR.1 potvrzujících maďarský původ výrobků. V takovém rámci využila žalobkyně v původním řízení ustanovení uvedeného režimu.

10 Příslušné maďarské celní orgány provedly v průběhu let 1996 až 1998 za účelem ověření původu a hodnoty vozidel této společnosti dovezených do Evropského společenství ode dne 31. prosince 1994 do 31. prosince 1997 s osvobozením od cla a s maďarským osvědčením EUR.1 na žádost Koordinační jednotky pro boj proti podvodům (UCLAF) Komise Evropských společenství u maďarského výrobního podniku Magyar Suzuki Corporation kontrolu po propuštění zboží. V rámci této kontroly požádala UCLAF příslušné řecké orgány o předložení veškerých osvědčení o původu, jakož i příslušných dovozních faktur týkajících se dovozů automobilů značky Suzuki uskutečněných z Maďarska v průběhu dotčených let.

11 V návaznosti na uvedenou kontrolu provedenou ve spolupráci s delegací Společenství sdělily příslušné maďarské orgány dopisem ze dne 3. listopadu 1998 řeckým celním orgánům výsledky této kontroly. V příloze k tomuto dopisu byl připojen seznam veškerých dokumentů, které tyto posledně uvedené orgány předaly ke kontrole po propuštění zboží. Tento seznam se skládal ze tří částí. První obsahovala identifikační údaje všech vozidel, jejichž maďarský původ byl přijat jak výrobcem, tak maďarskými kontrolními orgány, druhá vyjmenovávala vozidla, u nichž uvedené orgány přijaly cizí původ, který výrobce formálně uznal, třetí se týkala vozidel, jejichž statut byl předmětem soudního řízení. Pokud jde o tuto třetí část, v níž jsou uvedena vozidla, jejichž dodatečné zdanění je projednáváno u předkládajícího soudu, prohlásily maďarské kontrolní orgány, že nemohou poskytnout informace ohledně výsledku zahájených soudních řízení do okamžiku, kdy tato budou skončena; tytéž orgány požádaly příslušné řecké orgány, aby před vybráním dotčeného cla posečkaly. Konečně informovaly řecké orgány, že průvodní osvědčení EUR.1, jež se týkala výhradně vozidel nikoli vnitrostátního původu, již byla odvolána.

12 Mimoto řecké orgány obdržely od UCLAF seznamy shrnující veškeré dovozy automobilů uskutečněné z Maďarska do Řecka, v nichž bylo upozorněno na dovozy, u nichž byl nesprávně využit preferenční režim.

13 Jelikož podle seznamů sdělených UCLAF vozidla dotčená ve věcech v původním řízení nesplňovala podmínky požadované pro využití preferenčního režimu, přistoupily řecké orgány aktem projednávaným před předkládajícím soudem k uložení dodatečného dovozního cla, použití daně z přidané hodnoty odpovídající tomuto clu, jakož i ke zvýšení stanovenému v článku 33 řeckého celního kodexu.

14 Maďarský soud na návrh výrobce uvedených vozidel nicméně pravomocně zrušil rozhodnutí přijatá maďarskými celními orgány v průběhu kontroly původu vyvezených vozidel po propuštění zboží a nařídil týmž orgánům, aby znovu zahájily postup ověření osvědčení EUR.1 podle vydaných soudních rozhodnutí.

15 Dopisem ze dne 26. července 1999 příslušné maďarské orgány informovaly generální ředitelství řeckých cel o těchto změnách a zaslaly jim přílohu označující vozidla, u nichž bylo vydání průvodních osvědčení EUR.1 v konečném výsledku shledáno protiprávním, jakož i další přílohu, jež vyjmenovávala vozidla, pro něž byla dotčená osvědčení vydána legálně, a mezi nimiž byla vozidla žalobkyně v původním řízení. V návaznosti na takovou informaci nicméně žalovaný v původním řízení nepřijal žádné další rozhodnutí.

16 Sfakianakis podala k předkládajícímu soudu tři žaloby, kterými se domáhala zrušení rozhodnutí o dodatečném zdanění přijatého řeckými orgány. V rámci těchto žalob se Dioikitiko Protodikeio Athinon (athénský správní soud prvního stupně) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Plyne z povinnosti vzájemné pomoci uložené celním orgánům členského státu dovozu čl. 31 odst. 2 protokolu [...] to, že jsou tyto celní orgány povinny zohlednit rozhodnutí maďarských soudů týkající se platnosti kontrol správnosti osvědčení o vývozu EUR.1 provedených orgány vývozního státu, pokud:

— maďarské orgány oficiálně informovaly celní orgány dovozního státu o výsledcích počáteční kontroly, která prokázala chybnost některých osvědčení o vývozu, a zároveň nicméně zdůraznily, že otázka platnosti kontroly tvoří předmět řízení probíhajících před maďarskými soudy,

— maďarské orgány oficiálně sdělily celním orgánům dovozního státu výsledky těchto řízení, tj. rozhodnutí výše uvedených soudů, jež v konečném výsledku potvrdila správnost určitého počtu osvědčení?

2) Má článek 32 protokolu [...] ten význam, že celní orgány členského státu dovozu jsou povinny zohlednit rozhodnutí soudů vývozního státu, která ruší výsledky nařízených kontrol, provedených maďarskými orgány po vývozu, s ohledem na skutečnost, že:

— orgány dovozního státu byly oficiálně informovány jak o probíhajících řízeních před maďarskými soudy, tak o výsledku příslušných řízení,

— tyto orgány samy nikdy nežádaly o provedení kontroly?

3) V případě kladné odpovědi na jednu z předchozích otázek, vyžaduje užitečný účinek zákazu cel stanoveného dohodou [...] o přidružení [...], aby byla výše uvedená ustanovení práva Společenství vykládána jako bránící tomu, aby vnitrostátní orgány dovozního státu poté, co jim byl sdělen výsledek kontroly

provedené maďarskými orgány, ale před oznámením obsahu soudních rozhodnutí zrušujících výsledky této kontroly, vydaly správní rozhodnutí ukládající dodatečné clo, daně a pokuty, pokud v konečném výsledku byla vydaná osvědčení EUR.1 správná?

4) Mimoto, může být odpověď na předchozí otázky ovlivněna skutečností, že ani řecké orgány, ani maďarské orgány nepožádaly o zasedání Výboru pro přidružení podle článku 33 protokolu [...] za účelem vyjádření se k věci, což znamená, že se ani jeden z úřadů nedomníval, že vydání maďarských rozhodnutí je předmětem sporu, jež musí být předložen k rozhodnutí tohoto [Výboru]?

5) Je možné, pokud bude odpověď na předchozí otázky záporná, tedy pokud řecké celní orgány neporušily výše uvedená ustanovení práva Společenství, když uložily doplatek ke clu, daň z přidané hodnoty a pokutu, se podpůrně domnívat, že čl. 220 odst. 2 celního kodexu Společenství nepřipouští dodatečné zúčtování cla dovozci, došlo-li k chybě přičitatelné celním orgánům dovozního či vývozního státu, zejména s ohledem na skutečnost, že celní orgány vývozního státu měly k dispozici veškeré údaje ohledně původu vozidel, na základě kterých nemělo být osvědčení EUR.1 vydáno, což by celním orgánům dovozního státu bez dalšího umožnilo uložit clo dlužné ze zákona?"

K předběžným otázkám

K prvním dvěma otázkám

17 Podstatou prvních dvou otázek předkládajícího soudu, které je třeba přezkoumat společně, je, zda dohoda o přidružení a čl. 31 odst. 2 a článek 32 protokolu musí být

vykládány v tom smyslu, že jsou celní orgány dovozního státu povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státě o žalobách podaných celními orgány vývozního státu proti závěrům kontroly platnosti průvodních osvědčení, pokud byly o existenci uvedených žalob, jakož i o obsahu těchto rozhodnutí informovány a nejsou sami původci žádosti o kontrolu.

18 Žalobkyně v původním řízení, maďarská vláda a Komise ve svých vyjádřeních tvrdí, že celní orgány dovozního státu musí zohlednit konečné stanovisko vývozního státu, dokonce i pokud je toto stanovisko výsledkem souběžného jednání orgánů s výkonnou a soudní pravomocí, a zejména pokud orgány vývozního státu podaly informace o probíhajících řízeních. Dovolávají se v tomto ohledu mechanismu správní spolupráce zavedeného protokolem, který je založen na zásadě obecné a výlučné pravomoci celních orgánů vývozního státu za účelem posouzení původního charakteru výrobků proto, aby mohly mít prospěch z preferenčního režimu.

19 Naopak řecká vláda uvádí, že k provedení kontroly osvědčení původu po propuštění zboží jsou příslušné celní orgány, nikoli soudní orgán vývozního státu. Vzhledem k tomuto předpokladu a s ohledem na požadavek, podle něhož musí být kontrola dokončena co nejdříve, maďarský úřad ve věcech v původním řízení správně odvolal osvědčení EUR.1 konečnými rozhodnutími. V takovém případě nic v protokolu neukládalo celním orgánům dovozního státu povinnost, aby shledaly správnost výsledků kontroly nebo skutečného původu zboží, ani aby *a fortiori* čekaly na ukončení soudního řízení, jehož výsledek se netýkal ustanovení protokolu ohledně správní spolupráce.

20 Toto stanovisko řecké vlády nicméně nemůže být přijato.

21 Jak uvedl generální advokát v bodě 31 svého stanoviska, systém správní spolupráce stanovený v protokolu spočívá zároveň na rozdělení úkolů a na vzájemné důvěře mezi celními orgány dotyčného členského státu a Maďarské republiky.

22 V tomto rozdělení uděluje protokol pravomoci kontroly původního charakteru výrobků pocházejících z Maďarska celním orgánům tohoto státu. Článek 17 odst. 4 a odst. 5 protokolu tak zakládají povinnost celních orgánů, jež vydávají osvědčení EUR.1, učinit veškerá opatření nutná ke kontrole původního charakteru výrobků. Mimoto podle čl. 32 odst. 3 téhož protokolu je kontrola důkazů původu po propuštění zboží prováděna celními orgány vývozního státu, jež jsou za tímto účelem oprávněny vyžadovat veškeré důkazy a provádět veškeré kontroly, které považují za užitečné.

23 Jak rozhodl Soudní dvůr, pokud jde o protokoly ohledně definice pojmu „původní výrobky" a metod správní spolupráce srovnatelných s metodami protokolu, je takové rozdělení úkolů odůvodněno skutečností, že orgány vývozního státu jsou pro přímé ověření okolností podmiňujících původ dotyčného výrobku nejlépe umístěny. Tento systém tedy může fungovat pouze tehdy, pokud celní správa dovozního státu uznává závěry legálně vyslovené orgány vývozního státu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. července 1984, Les Rapides Savoyards a další, C-218/83, Recueil, s. 3105, body 26 a 27).

24 Tento požadavek uznávání je zajištěn pouze tehdy, pokud celní orgány dovozního státu také dodržují a přijímají soudní rozhodnutí vydaná o žalobách podaných proti původním výsledkům kontroly původu zboží po propuštění.

25 Cílem dohody o přidružení totiž je, aby zboží, které splní podmínky pro to, aby bylo považováno za zboží původem z Maďarska nebo členského státu, bylo dovezeno do Společenství nebo do Maďarska za využití preferenčního režimu. To znamená, že celní orgány dovozního státu musí zohlednit výsledky kontroly původu zboží provedené prostřednictvím soudu, aby zajistily, že pro veškeré zboží, jež splňuje požadované podmínky, pokud jde o jeho původ, a pouze pro toto zboží, bude využit preferenční režim.

26 Je tedy namístě se domnívat, že záruka správného použití protokolu ukládá, že povinnost vzájemného uznávání rozhodnutí přijatých orgány dotčených států, pokud jde o původní charakter určitých výrobků, se nutně vztahuje na rozhodnutí vydaná soudy každého státu v rámci jejich funkce přezkumu legality rozhodnutí celních orgánů.

27 Mimoto odmítnout zohlednit rozhodnutí vydaná jako ve věcech v původním řízení vnitrostátními soudy rozhodujícími v rámci jejich funkce přezkumu legality správních rozhodnutí je v rozporu s právem vývozce na účinnou soudní ochranu.

28 Jak Soudní dvůr již několikrát rozhodl, právo na účinnou soudní ochranu představuje obecnou právní zásadu Společenství, která je základem ústavních tradic společných členským státům (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 15. května 1986, Johnston, C-222/84, Recueil, s. 1651, bod 18). Vzhledem k tomu, že dohoda o přidružení tvoří nedílnou součást právního řádu Společenství, náleží tedy příslušným orgánům členských států, pokud jde o použití celního režimu, jež tato dohoda stanoví, aby dodržovaly právo na účinnou soudní ochranu (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 30. září 1987, Demirel, C-12/86, Recueil, s. 3719, body 7 a 28).

29 Pokud jde o okolnost popsanou v první odrážce první předběžné otázky, je třeba upozornit, že jelikož řecké orgány byly oficiálně informovány o soudních řízeních, jejichž výsledek může vést ke zjištění nesprávnosti kontrol pro propuštění zboží provedených maďarskými celními orgány, nemohly nevědět, že dotčená osvědčení EUR.1 dosud nebyla konečně odvolána.

30 Je konečně namístě uvést, že okolnost popsaná v druhé odrážce druhé otázky, podle níž samy řecké orgány nebyly původci žádosti o kontrolu, nijak neovlivňuje povinnost orgánů dovozního státu podřídit se konečnému výsledku uvedené kontroly.

31 V tomto ohledu z čl. 32 odst. 1 protokolu vyplývá, že kontrola po propuštění zboží může být provedena příslušnými orgány vývozního státu bez návrhu nebo na žádost orgánů dovozního státu. Tato kontrola může být také, jako ve věci v původním řízení, provedena na žádost služeb Komise, jíž v souladu s článkem 211 ES přísluší dbát na správné uplatňování dohody o přidružení a jejích protokolů (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 14. listopadu 2002, Ilumitrónica, C-251/00, Recueil, s. I-10433, bod 60).

32 S přihlédnutím k výše uvedenému je třeba na první dvě otázky odpovědět tak, že čl. 31 odst. 2 a článek 32 protokolu musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány dovozního státu jsou povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státě o žalobách podaných proti výsledkům kontroly platnosti průvodních osvědčení provedené celními orgány vývozního státu, pokud byly o existenci těchto žalob a obsahu těchto rozhodnutí informovány, a to nezávisle na skutečnosti, zda kontrola platnosti průvodních osvědčení byla, či nebyla provedena na žádost celních orgánů dovozního státu.

Ke třetí otázce

33 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda užitečný účinek zrušení cel stanoveného v dohodě o přidružení brání tomu, aby celní orgány dovozního státu vydaly předtím, než jim bude sdělen konečný výsledek žalob podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží, správní rozhodnutí ukládající zaplacení cla, zvýšeného o daně a pokuty.

34 Podle žalobkyně v původním řízení, maďarské vlády a Komise vyplývá z odpovědí na první dvě otázky, že orgány dovozního státu jsou povinny zohlednit výsledek řízení vedených orgány vývozního státu, aniž by jej mohly jednostranně měnit. Použitelná ustanovení tedy musí být vykládána v tom smyslu, že nezmocňují orgány dovozního státu k přijetí správních aktů, jež ukládají cla, nebo dodatečné daně před konečným ukončením řízení ohledně kontroly po propuštění zboží.

35 Jelikož řecká vláda na první dvě otázky odpověděla záporně, na třetí otázku neodpovídá.

36 Aby byla předkládajícímu soudu dána užitečná odpověď, je třeba převzít předpoklady vyjádřené v bodech 21 až 24 tohoto rozsudku. V souladu s těmito předpoklady je pravomoc týkající se určení původu výrobků původem z Maďarska v zásadě udělena celním orgánům tohoto státu, přičemž celní správa dovozního státu je vázána závěry legálně vyslovenými uvedenými orgány (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Les Rapides Savoyards a další, body 26 a 27).

37 Prvním důsledkem, který je třeba vyvodit z těchto předpokladů, je, že náleží celním orgánům vývozního státu, aby povolily vystavení osvědčení EUR.1 osvědčujících maďarský původ výrobků vyrobených v Maďarské republice. Orgány dovozního státu musí zároveň platnost takových osvědčení přijmout.

38 Pouze za podmínek uvedených v čl. 32 odst. 6 protokolu, to je v případě důvodných pochybností a neobdrží-li odpověď ke dni uplynutí lhůty deseti měsíců po datu žádosti o kontrolu nebo neobsahuje-li odpověď dostatečné informace pro určení pravosti dotčeného dokumentu nebo skutečného původu výrobků, mohou celní orgány, které žádaly o kontrolu po propuštění zboží, odmítnout využití preferenčního režimu. Mimo tyto podmínky nestanoví protokol možnost smluvního státu jednostranně odvolat osvědčení vydaná celními orgány jiného smluvního státu.

39 Z toho vyplývá, že osvědčení řádně vydaná orgány vývozního státu zůstávají v platnosti a mají účinky stanovené protokolem do doby, dokud nejsou příslušnými správními nebo soudními orgány uvedeného státu odvolána nebo zrušena.

40 Ve věcech v původním řízení z informací poskytnutých předkládajícím soudem nevyplývá, že maďarské orgány provedly takové odvolání, jež by umožnilo řeckým orgánům přestat uplatňovat preferenční režim na dotčené výrobky.

41 Maďarské celní orgány totiž dne 3. listopadu 1998 zaslaly řeckým celním orgánům dopis, v němž uvedly, že ohledně osvědčení o původu existují spory, upozorňujíc zejména, že odvolána byla pouze osvědčení EUR.1 týkající se vozidel, jejichž cizí původ byl formálně uznán výrobcem. Předkládajícímu soudu nicméně náleží

posoudit, zda řecké orgány disponovaly dostatečnými informacemi, aby se mohly domnívat, že dotčená osvědčení EUR.1 nebyla odvolána, a zůstala v důsledku toho v platnosti.

42 Mimoto účinná ochrana finančních zájmů Společenství je zaručena čl. 32 odst. 4 protokolu, který celním orgánům dovozního státu umožňuje přijmout zajišťovací opatření, jež budou považovat za nezbytná, pokud jde o propuštění výrobku, jestliže se rozhodnou pozastavit uplatňování preferenčního zacházení s dotyčným výrobkem až do výsledků kontroly.

43 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na třetí otázku odpovědět tak, že třebaže rozhodnutí orgánů vývozního státu, jež původně vydaly osvědčení EUR.1, nebyla odvolána nebo zrušena, brání užitečný účinek zrušení cel stanoveného v dohodě o přidružení tomu, aby celní orgány dovozního státu vydaly předtím, než jim bude sdělen konečný výsledek žalob podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží, správní rozhodnutí ukládající zaplacení cla, zvýšeného o daně a pokuty.

Ke čtvrté otázce

44 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda může být odpověď na první tři otázky ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány nepožádaly podle článku 33 protokolu o zasedání Výboru pro přidružení.

45 Žalobkyně v původním řízení ve svém vyjádření uvádí, že možnost zahájit řízení o řešení sporů stanovená protokolem je podřízena podmínce „důvodných" pochybností a vylučuje jakékoli „smírné" řešení sporu s příslušnými celními orgány vývozního státu. Uvedená žalobkyně vyslovuje pochybnosti ohledně skutečnosti, že může nadále existovat jakýkoli prostor pro uvážení ke vznesení „důvodné" námitky, pokud byla otázka vyřešena konečnými a pravomocnými rozhodnutími příslušných soudů vývozního státu.

46 Řecká vládá se domnívá, že mezi závěry příslušných řeckých a maďarských celních orgánů nebyly žádné rozdílnosti, které by mohly být předloženy Výboru pro přidružení.

47 Podle Komise skutečnost, že ani správní úřad dovozního státu, ani správní úřad vývozního státu nezahájily řízení stanovené v článku 33 protokolu, aby vyřešily své spory, nijak neovlivňuje odpověď na první tři otázky, neboť schůzka Výboru pro přidružení je pouze možností nabídnutou příslušným celním orgánům.

48 Maďarská vláda tvrdí, že i když Výboru pro přidružení nebyla předložena otázka týkající se rozhodnutí maďarského soudu a provádění rozhodnutí přijatých v rámci nového řízení zahájeného v návaznosti na uvedené soudní rozhodnutí, nemůže mít pravomoc tohoto Výboru řešit spory za následek omezení základních práv dotyčné osoby ve věcech v původním řízení, zejména práva na účinnou soudní ochranu.

49 V tomto ohledu je třeba předem zdůraznit, že protokol je založen na systému správní spolupráce, jež spočívá zároveň na rozdělení úkolů a na vzájemné důvěře mezi dotyčnými státy. Podle tohoto systému a s výhradou podmínky podle čl. 32

odst. 6 protokolu nemohou celní orgány dovozního státu jednostranně prohlásit osvědčení EUR.1 řádně vydané celními orgány vývozního státu za neplatné. Také v případě kontroly provedené po propuštění zboží jsou tytéž orgány vázány výsledky takové kontroly.

50 Mimoto podle článku 33 protokolu, pokud se celní orgány dovozního státu neshodují s celními orgány vývozního státu v rámci uvedené kontroly, musí s těmito posledně uvedenými hledat smírné řešení. V případě nemožnosti smírného řešení tedy musí spor předložit Výboru pro přidružení.

51 Tato ustanovení směřují k posílení mechanismů spolupráce mezi smluvními státy, a tedy k zajištění, že pravomoci vlastní každému státu, pokud jde o kontrolu původního charakteru výrobků, budou řádně dodrženy.

52 Z tohoto pohledu nemůže být nepředložení věci Výboru pro přidružení použito jako odůvodnění pro odchýlení se od systému spolupráce a dodržování pravomocí, které vyplývají z dohody o přidružení.

53 Mimoto z vyjádření předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že řecké orgány nezpochybnily výsledky kontrolního řízení u maďarských orgánů nebo při příležitosti zasedání Výboru pro přidružení a že v návaznosti na to neexistuje žádný spor, jenž by bylo namístě uvedenému Výboru předložit.

54 Je tedy namístě odpovědět na čtvrtou položenou otázku tak, že odpověď na první tři položené otázky nemůže být ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány podle článku 33 protokolu nepožádaly o zasedání Výboru pro přidružení.

K páté otázce

55 Pátá otázka byla předkládajícím soudem položena pouze pro případ, že odpovědi na první dvě otázky budou záporné. Vzhledem k tomu, že na ně bylo odpovězeno kladně, není třeba zkoumat tuto pátou otázku.

K nákladům řízení

56 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

1) **Článek 31 odst. 2 a článek 32 protokolu č. 4 Evropské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, ve znění rozhodnutí Rady přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně č. 3/96 ze dne 28. prosince 1996, musí být vykládány v tom smyslu, že celní orgány**

dovozního státu jsou povinny zohlednit soudní rozhodnutí vydaná ve vývozním státě o žalobách podaných proti výsledkům kontroly platnosti průvodních osvědčení vydaných celními orgány vývozního státu, pokud byly o existenci těchto žalob a obsahu těchto rozhodnutí informovány, a to nezávisle na skutečnosti, zda kontrola platnosti průvodních osvědčení byla, či nebyla provedena na žádost celních orgánů dovozního státu.

2) **Třebaže nebyla rozhodnutí orgánů vývozního státu, jež původně vydaly osvědčení EUR.1, odvolána nebo zrušena, brání užitečný účinek zrušení cel stanoveného v Evropské dohodě zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Maďarskou republikou na druhé straně, uzavřené a schválené rozhodnutím Rady a Komise ze dne 13. prosince 1993, tomu, aby celní orgány dovozního státu vydaly předtím, než jim bude sdělen konečný výsledek žalob podaných proti závěrům kontroly po propuštění zboží, správní rozhodnutí ukládající zaplacení cla, zvýšeného o daně a pokuty.**

3) **Odpověď na první tři položené otázky nemůže být ovlivněna skutečností, že ani řecké celní orgány, ani maďarské celní orgány podle článku 33 uvedeného protokolu č. 4, ve znění rozhodnutí č. 3/96, nepožádaly o zasedání Výboru pro přidružení.**

Podpisy.